

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
(סימן: דמשמ"ק ס"ק).												◇	כד.
בא דוד והעמידן על אחת עשרה, דכתיב: (דברים ט"ו) מזמור לדוד [ה'] מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך, הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו, לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם.												◇	כד.
הולך תמים - זה אברהם, דכתיב: (בראשית י"ז) התהלך לפני והיה תמים.												■	כד.
פועל צדק - כגון אבא חלקיהו.												■	כד.
ודובר אמת בלבבו - כגון רב ספרא.												■	כד.
לא רגל על לשונו - זה יעקב אבינו, דכתיב: (בראשית כ"ז) אולי ימושני אבי והייתי בעיניו כמתעתע.												■	כד.
לא עשה לרעהו רעה - שלא ירד לאומנות חבירו.												■	כד.
וחרפה לא נשא על קרובו - זה המקרב את קרוביו.												■	כד.
נבזה בעיניו נמאס - זה חזקיהו המלך שגירר עצמות אביו במטה של חבלים.												■	כד.
ואת יראי ה' יכבד - זה יהושפט מלך יהודה, שבשעה שהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא לו: רבי רבי, מרי מרי.												■	כד.
נשבע להרע ולא ימיר - כר' יוחנן, דא"ר יוחנן: אהא בתענית עד שאבא לביתי.												■	כד.
כספו לא נתן בנשך - אפילו ברבית עובד כוכבים.												■	כד.
ושוחד על נקי לא לקח - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי.												■	כד.
כתיב: עושה אלה לא ימוט לעולם, כשהיה ר"ג מגיע למקרא הזה היה בוכה, אמר: מאן דעביד להו לכולהו הוא דלא ימוט, הא חדא מינייהו ימוט מי כתיב עושה כל אלה? עושה אלה כתיב, אפילו בחדא מינייהו דאי לא תימא הכי, כתיב קרא אחרנא: (ויקרא י"ח) אל תטמאו בכל אלה, התם נמי הנוגע בכל אלה הוא דמטמא, בחדא מינייהו לא? אלא לאו באחת מכל אלה, הכא נמי באחת מכל אלו.	[רבן גמליאל]											⚡	כד.
בא ישעיהו והעמידן על שש, דכתיב: (ישעיהו ל"ג) הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמוך בשוחד אוטם אזנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות ברע.	אמרו ליה:											◇	כד.
הולך צדקות - זה אברהם אבינו, דכתיב: (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו'.												■	כד.
ודובר מישרים - זה שאינו מקניט פני חבירו ברבים.												■	כד.
מואס בבצע מעשקות - כגון ר' ישמעאל בן אלישע.												■	כד.
נוער כפיו מתמוך בשוחד - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי.												■	כד.
אוטם אזנו משמוע דמים - דלא שמע בילולתא דצורבא מרבנן ושתיק, כגון ר"א ברבי שמעון.												■	כד.
ועוצם עיניו מראות ברע - כדרכי חייא בר אבא												■	כד.
זה שאינו מסתכל בשנים בשעה שעומדות על הכביסה.	דאמר ר' חייא בר אבא:											■	כד.
וכתיב: (ישעיהו ל"ג) הוא מרומים ישכון וגו'.												■	כד.
בא מיכה והעמידן על שלש, דכתיב: (מיכה ו') הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך.												◇	כד.
עשות משפט - זה הדין.												■	כד.
אהבת חסד - זה גמילות חסדים.												■	כד.
והצנע לכת - זה הוצאת המת והכנסת כלה.												■	כד.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלא דברים קל וחומר: ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא - אמרה תורה: והצנע לכת, דברים שדרכן לעשותן בצנעא - על אחת כמה וכמה.												◇	גד.
חזר ישעיהו והעמידן על שתיים, שנאמר: (ישעיהו נ"ו) כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה.												◇	גד.
בא עמוס והעמידן על אחת שנאמר: (עמוס ה') כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו.												◇	גד.
אימא: דרשוני בכל התורה כולה.	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											◇	גד.
אלא, בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר: (חבקוק ב') וצדיק באמונתו יחיה.												◇	גד.
ארבע גזירות גזר משה רבינו על ישראל, באו ארבעה נביאים וביטלום.	רבי יוסי בר חנינא:											◇	גד.
משה אמר: (דברים ל"ג) וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב, בא עמוס וביטלה, שנאמר: (עמוס ז') חדל נא מי יקום יעקב וגו', וכתב: (עמוס ז') ניהם ה' על זאת וגו'.												◇	גד.
משה אמר: (דברים כ"ח) ובגוים ההם לא תרגיע, בא ירמיה ואמר: (ירמיהו ל"א) הלוך להרגיעו ישראל.												◇	גד.
משה אמר: (שמות ל"ד) פוקד עון אבות על בנים, בא יחזקאל וביטלה: (יחזקאל י"ח) הנפש החוטאת היא תמות.												◇	גד.
משה אמר: (ויקרא כ"ו) ואבדתם בגוים, בא ישעיהו ואמר: (ישעיהו כ"ז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'.												◇	גד.
מסתפינא מהאי קרא: ואבדתם בגוים.	רב:											◇	גד.
דלמא כאבידה המתבקשת, דכתיב: (תהלים קי"ט) תעיתי כשה אובד בקש עבדך.	מתקיף לה רב פפא:											◇	גד.
אלא מסיפא דקרא: (ויקרא כ"ו) ואכלה אתכם ארץ אויביכם.												◇	גד.
דלמא כאכילת קישואין ודילוועין	מתקיף לה מר זוטרא:											◇	גד.
וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך, ושמעו קול המונה של רומי מפלטה ברחוק מאה ועשרים מיל, והתחילו בוכין, ורבי עקיבא משחק.												◇	גד.
אמרו לו: מפני מה אתה משחק?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◇	גד.
אמר להם: ואתם מפני מה אתם בוכים?	[רבי עקיבא]											◇	גד.
אמרו לו: הללו כושיים שמשחתוים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט, ואנו בית הדום רגלי אלהינו שרוף באש ולא נבכה?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◇	גד.
אמר להן: לכך אני מצחק, ומה לעוברי רצונו כך, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה.	[רבי עקיבא]											◇	גד:
שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק.												◇	גד:
אמרו לו: מפני מה אתה מצחק?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◇	גד:
אמר להם: מפני מה אתם בוכים?	[רבי עקיבא]											◇	גד:
אמרו לו: מקום שכתוב בו: (במדבר א') והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◇	גד:
לכך אני מצחק, דכתיב: (ישעיהו ח') ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יכריהו, וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני? אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: (מיכה ג') לכן בגללכם ציון שדה תחרש וגו', בזכריה כתיב: (זכריה ח') עוד ישבו זקנים וקנות ברחובות ירושלים, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת.	[רבי עקיבא]											◇	גד:
בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניהמתנו עקיבא ניהמתנו	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◇	גד:
הדרך עלך אלו הן הלוקין וסליקא לה מסכת מכות												◇	